

Beethoven 250 år og menneskehedens æstetiske opdragelse

Afskrift af en tale Michelle Rasmussen, næstformand for Schiller Instituttet i Danmark, holdt ved Schiller Instituttet i Danmarks videokonference: Verden efter valget i USA, den 8. december 2020

Se hele konferencen her.

Vi har en civilisationskrise: en konfrontationspolitik, som kan føre til krig med Rusland og Kina, en COVID-19-pandemi, økonomiske og finansielle kriser og en voksende sultkatastofe i Afrika.

Vil vi etablere en ny retfærdig økonomisk verdensorden eller vil det ende i kaos og krig?

Det er en kamp mellem helt forskellige menneskesyn.

LaRouche understregede altid: hvad er forskellen mellem mennesker og dyr?

Er vi dyriske?

Eller har vi en iboende kreativ erkendelsesevne, som gør os i stand til at opdage nye principper – noget nyt, som ingen andre har tænkt på.

I videnskab opdager vi nye naturvidenskabelige principper.

I kunst opdager vi nyt om vores egne kreative evner, som kan deles med andre, som i et orkester eller kor eller med tilhørerne.

Skønhed, som Schiller sagde, forædle vores følelser og vores intellekt –

ikke kun rå følelser som dominerer os uden intellekt, ikke kun intellekt uden medfølelse og næstekærlighed.

Men gennem at lege, speciel gennem kunst, at spille, kan de to

går op i en højere enhed, som vi kalder en æstetisk tilstand, når vi er omfavnet af skønhed.

Det var Schillers løsning efter den franske revolution, som ikke endte som den amerikanske, men i et blodbad.

Platon skrev, at den vigtigste uddannelse for sjælen var musik – at fylde sjælen med skønhed og gøre den skøn. Mennesket ville så lovprise skønhed, modtage den med glæde i sin sjæl, og blive til en skøn sjæl.

Den 16. december fejrer vi Beethoven 250-års fødselsdag. Vi fejrer ham, som en af de mest kreative sjæle i historien, men vi fejrer også menneskehedens erkendelsesmæssige evner.

Studér Beethoven for bedre at forstå, hvad vi mennesker er. Beethoven, selv da han ikke var i stand til at høre sin egne musik, hørte den alligevel i sit sind, og udfordrede sig selv til at lave det ene gennembrud efter det anden.

Der var ingen stilstand eller entropi, men hvad LaRouche kalder ikke-entropi.

At viljemæssigt blive mere og mere bevist om, at kende sine egne erkendelsesmæssige evner, og presse dem til det yderste for at kunne stige op til det næste niveau, og som han skrev, at nærme sig Guds egen skaberkraft.

Og han havde et formål: at opløfte den trængende menneskehed. Han var bevidst om musikkens rolle med at forædle menneskene.

Gennem at spille, synge eller lytte, kan Beethovens kreativitet deles med andre – noderne på papiret, er ikke kun toner, men nøglen til Beethovens kreative sind.

Og dermed kan andre mennesker bekræfte et positivt menneskesyn, som også havde en politisk dimension for Beethoven – stræben efter frihed. Som Schiller sagde, vejen til frihed går gennem skønhed.

For at fejre Beethoven så lyt til eller syng og spil hans værker. Genoplev hans åndelige gennembrud, bekræft den menneskelig kreativitet, skab et samfund, hvor vi kan genopdage den tabte kunst at skabe skøn musik, måske endnu mere kreativ end Beethoven, og udvikle vores erkendelsesmæssige evner, for hele menneskehedens skyld.

Så blev der spillet den første del af 2. sats af Beethovens 7. symfoni, dirigeret af Wilhelm Furtwängler, som eksempel. Ud fra en enkel begyndelse tilføjes flere og flere stemmer for at skabe noget stort og opløftende.

Se også Deadlines indslag om Beethoven 250 år den 7. december 2020 14,

Klik her og så 14:46 minutter inde i programmet